

1. ΟΙ ΟΜΟΚΕΝΤΡΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΗΣ ΟΠΑΔΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 17/12/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 17/12/2023

Σελίδα: 37

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>



Οι ομόκεντροι κύκλοι της οπαδικής βίας

Του **ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΚΑΡΑΡΑΝΤΟΥ**

Πολλές φορές στον δημόσιο διάλογο για την οπαδική βία διαβάζουμε αναφορές για μέτρα που θα έπρεπε να θυμίζουν την πρωτοβουλία που έλαβε η Μάργκαρετ Θάτσερ μετά το τραγικό περιστατικό του Χίλσμπορο. Ο κόσμος μας, όπως και η βία αλλά και το ποδόσφαιρο έχουν αλλάξει σημαντικά από το 1989. Το πρώτο και κύριο σημείο που σηματοδοτεί αυτή την αλλαγή είναι η μεταφορά της βίας εκτός γηπέδων, καθώς τα αθλητικά γεγονότα λειτουργούν πλέον περισσότερο ως αφορμές παρά ως αιτίες οπαδικής βίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως αυτή την τάση εξαγωγής της βίας εκτός των γηπέδων την είδαμε και στη Μεγάλη Βρετανία ως αποτέλεσμα και των σκληρών μέτρων που ελήφθησαν. Υπάρχουν ωστόσο τρεις σημαντικοί παράγοντες που πρέπει να αναδειχθούν.

Ο πρώτος είναι η ώσμωση με το οργανωμένο έγκλημα. Μιλά-

Χρειαζόμαστε μια Εθνική Στρατηγική Πρόληψης της Βίας, η οποία για να πετύχει θα πρέπει να τύχει διακομματικής συναίνεσης, συνέχειας και έμφασης σε μεσο-μακροπρόθεσμους στόχους.

με εδώ για δύο κύριες τάσεις. Η πρώτη είναι η οργάνωση και η λειτουργία ομάδων κούλιγκαν ως βιαιών εγκληματικών συμμοριών. Η δεύτερη έχει να κάνει με την αξιοποίηση των συνδέσμων οπαδών ως μέσου, αλλά και ως προκαλύμματος εμπλοκής σε δραστηριότητες οργανωμένου εγκλήματος (εμπόριο ναρκωτικών, προστασία κτλ.). Υπάρχει συλλειτουργία και συ-

νύπαρξη της οπαδικής βίας με άλλες μορφές βίας και κυρίως με τον πολιτικό εξτρεμισμό (ακροδεξιό, αναρχικό και ακροοριστικό), αλλά και με τη βία ανηλικών. Αυτή είναι η δεύτερη σημαντική παράμετρος και αφορά κυρίως την εμπλοκή νέων ανθρώπων που αντιλαμβάνονται αυτή τη μορφή βίας ως μέσο απόκτησης ταυτότητας. Πρόκειται για βίαιους δράστες που έχουν πολλαπλές ταυτότητες και μηδενιστική αντίληψη.

Ο τρίτος παράγοντας είναι ίσως ο καταλυτικότερος και σε ένα βαθμό υποτιμημένος τόσο στην αποτύπωση του προβλήματος όσο και κυρίως στον τρόπο αντιμετώπισής του. Πρόκειται για το Διαδίκτυο, το οποίο σε σημαντικό βαθμό έχει υποκαταστήσει τον φυσικό χώρο των συνδέσμων οπαδών και λειτουργεί ως χώρος στρατολόγησης, οργάνωσης, προετοιμασίας επιθέσεων, αλλά και διάδοσης της

προπαγάνδας και της βίας.

Η ανάλυση της επίδρασης αυτών των τριών παραγόντων στην εξέλιξη της οπαδικής βίας μπορεί να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε και τον τρόπο που πρέπει να απαντήσουμε σε αυτήν. Επί της ουσίας έχουμε μια κατάσταση ομόκεντρων κύκλων. Στον εσωτερικό, μικρότερο κύκλο βρίσκονται αυτοί που συντονίζουν και οργανώνουν την οπαδική βία, οι λεγόμενοι καθοδηγητές. Στη συντριπτική πλειονότητά τους είναι άνθρωποι με πολυ-εγκληματική δραστηριότητα που λειτουργούν στην οπαδική βία με τη λογική των εγκληματικών συμμοριών-με κύριο σκοπό το κέρδος και την άσκηση πίεσης. Ο δεύτερος κύκλος περιλαμβάνει ανθρώπους με βίαιες ταυτότητες, που βλέπουν την οπαδική βία ως μια μορφή ή ως ένα χώρο βίαιης αντίδρασης. Εδώ συναντάμε αν-

θρώπους που συμμετέχουν και σε βίαια επεισόδια ή σε βίαιες επιθέσεις ανηλικών. Ο τρίτος κύκλος είναι μεγαλύτερος και η συμμετοχή σε αυτόν περισσότερο χαλαρή έως και ευκαιριακή. Άνθρωποι που μπορούν ευκαιριακά να εμπλακούν σε βίαιες οπαδικές ενέργειες, είτε σε μια κατάσταση διολίσθησης μέσω της συμμετοχής σε ομάδες οπαδών ή αλληλεπίδρασης στο Διαδίκτυο, είτε ως μέσο έκφρασης παραπόνου και οργής.

Τα μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση της οπαδικής βίας στοχεύουν κυρίως στον πρώτο και εξόχως σημαντικό κύκλο, των οργανωμένων εγκληματιών. Δεν μπορούν όμως να έχουν σημαντική επίδραση στους άλλους δύο, που συνδέονται γενικότερα με τη βία στην κοινωνία μας, αλλά και στην οικογένεια. Πρέπει να δούμε πώς εντάσσουμε την

οπαδική βία, που δεν συνδέεται με το οργανωμένο έγκλημα, στη γενικότερη εκδήλωση της βίας (ενδοοικογενειακή, ανηλικών κτλ.) και να δώσουμε έμφαση σε πολιτικές πρόληψης. Πολιτικές δηλαδή που θα βοηθήσουν ανθρώπους να απεμπλακούν από τη βία, αλλά και κυρίως θα προστατέψουν νεότερους από το να εμπλακούν σε αυτό το μονοπάτι. Επί της ουσίας χρειαζόμαστε μια Εθνική Στρατηγική Πρόληψης της Βίας. Η οποία όμως για να πετύχει θα πρέπει να τύχει διακομματικής συναίνεσης και φυσικά συνέχειας και έμφασης σε μεσο-μακροπρόθεσμους στόχους. Η τάση της βίας δεν μπορεί να αλλάξει σε τρεις ή έξι μήνες.

Ο κ. Τριαντάφυλλος Καραράντος είναι δρ Ευρωπαϊκής Ασφάλειας και Νέων Απειλών, κύριος ερευνητής του **EVIAMEN**.